

[Peter Brixtofte]

ting, som man synes ikke har været hensigten, så vil Venstre være parat til at deltage i at lave om på tingene.

På den baggrund kan vi i fællesskab glæde os over det forslag til folketingsbeslutning, som skatteministeren er fremkommet med. Det ser ud til, at det er noget, som næsten alle har fået tanker og ideer om på næsten samme tid, og så kan vi da kun glæde os. Det er jo sådan, at folketingsarbejdet er bedst, når vi kan lave tingene i enighed.

Jens Thoft (SF):

Jeg kan på SF's vegne afvise Fremskridtspartiets dagsordensforslag.

Selv om dette ikke er første behandling af beslutningsforslag nr. B 29 fra skatteministeren, må jeg da sige, at jeg har stor sympati for den åbenbaring, ministeren har fået.

Jeg synes, Fremskridtspartiets forespørgsel er en rimelig letkøbt omgang. Jeg vil spørge Fremskridtspartiet, om meningen med i realiteten at selskabsbeskatte andelsbevægelsen er at åbne op for spekulation med de formuer, der ligger i bevægelsen, og som i bogstaveligste forstand er noget, som vore forfædre har skabt. Ja, statistisk set er det sådan, at af de 179 folketingsmedlemmer vil mindst 170 medlemmer have haft en far, en bedstefar eller en oldefar, som har været aktiv i bevægelsen, og som har været med til at skabe formuen. Er det den formue, som er skabt gennem generationer, som Fremskridtspartiet nu indirekte vil have pumpet ud i omsætning? Og hvorfor skal den formue tilfalde nogle helt tilfældige, nemlig dem, der leverer svinene, smørret eller mælken i dag, men ikke dem, der leverede det sidste år eller forrige år?

SF vil ikke være med til at slagte andelsbevægelsen, men jeg vil gerne understrege, at vi heller ikke stiltiende vil acceptere, at man udnytter asymmetrierne mellem andelsselskabsbeskatning og aktieselskabsbeskatning. Så skulle dét vel være forstået.

Jeg vil godt vise nogle eksempler på, hvor galt det er: Sparekassernes Datacentral er organiseret som et andelsselskab, i øvrigt et af dem, der puger penge sammen – noget tilsvarende gælder i øvrigt for bankernes bogføring – men det er ikke et andelsselskab, som ejer edb-maskinerne og bygningerne i de to foretagender. Det er lagt ud i et aktieselskab, og ved

på den måde at bygge en koncern op med lag bestående af andelsselskaber og aktieselskaber er man i stand til at sikre, at afskrivning og rentefradrag ligger dér, hvor det har størst værdi, og den indtægtsgivende virksomhed, den overskudsgivende aktivitet, lægger man så i andelsselskabet, hvor der kun betales formueskat. Det vil vi ikke acceptere.

Jeg finder det også bemærkelsesværdigt, at Haahr Benzin og Lilly Kjoler – for at nævne to erhvervseksempler – er opbygget med et andelsselskab som edderkoppen i midten. Det er næppe af idealisme for andelsbevægelsen og andelstankegangen, at disse to virksomheder er bygget op på den måde.

Skatteministeren besvarede for nogle uger siden et spørgsmål, hvori jeg spurgte, hvordan den udskudte selskabskat i et aktieselskab, der fusionerer med et andelsselskab, og hvor andelsselskabet er det fortsættende selskab, ville blive beskattet. Jeg fik et svar, som i al sin ulæselighed – det var et af de sædvanlige svar på en masse sider, som var sådan noget teknokratvolapyk, som ingen kan forstå – når man barberede alt det væk, handlede om, at der ingen beskatning sker af den udskudte skat.

Jeg har også tidligere rejst problemerne om den asymmetri, der er, når et andelsselskab køber et aktieselskab med goodwill og goodwill'en skal fastsættes. Der er en fælles interesse i andelsselskabet og aktieselskabet for, at goodwill'en pumpes højest muligt op, og det hænger sammen med, at den høje goodwill ikke bliver beskattet i aktieselskabet, men det gør den heller ikke i andelsselskabet, for den optræder ikke i andelsselskabets formue. Der er altså fuldstændig identisk interesse i at pumpe goodwill-værdierne op og sænke andre værdier, som beskattes, når de bliver solgt. Det vil vi ikke acceptere.

Når man på den måde via asymmetrier i lovgivningen indlægger, hvad skal vi sige, mulighed for at sælge elastik i metermål, så er erhvervslivets moral ikke så god, det må vi erkende.

I de gode gamle dage – det var dengang, kvindebevægelse var en gangart – var tanken med andelsbeskatningen, at andelsselskabet var andelshavernes forlængede arm. Det er den model, som skatteministeren også hæftede sig ved i sin tale, og det er godt nok, den har jeg stor sympati for. Så er det selskabets opga-